

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/246/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205856
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8213205856.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1/ Z. Q., nar. X.X.XXXX, Y. XX, XXX XX H., 2/ N. Q., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX H., o zaplatenie 907,20 Eur s príslušenstvom, dňa 30.11.2016 takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovaným **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania **v rozsahu 100 %**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou žiadal žalovaným uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi 907,20 Eur, úrok z omeškania 82,50 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 907,20 Eur od 5.11.2012 do zaplatenia.

2. Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 31.1.2006 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. v znení ich dodatkov (ďalej iba „VOP“).

3. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP.

4. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Navyše žalobca poukazuje na skutočnosť, že do 31.12.2007 na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v §§ 52 a 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/201 Z.z. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka.

6. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008 (§ 879j Občianskeho zákonníka). To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (lex specialis).

7. Práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone upravené, tak je potrebné aplikovať Obchodný zákonník. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2017 prípustné len podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, t.j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka.

8. Právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. K uvedenému zaujal nepriamo právne stanovisko aj Najvyšší súd SR na strane 4 rozsudku sp. zn. 5Obo 56/2007 zo dňa 4.6.2008.

9. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a násl. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovaným.

10. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.407,14 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.909,78 Eur, riadneho úroku 231,39 Eur, úroku z omeškania 227,10 Eur a ostatného príslušenstva 38,87 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 38,87 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 227,10 Eur, predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

11. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 1.659,70 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 30,24 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní neuplatňuje splátky úveru splatné od 20.8.2010 do 20.1.2013 v počte 30 a v celkovej výške 907,20 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.1.2013 sa stali splatnými dňa 4.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

12. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 4.11.2012 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa.

13. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 30-tich neuhradených splátok úveru v celkovej výške 907,20 Eur (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

14. Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčísluje úrok z omeškania v celkovej výške 82,50 Eur.

15. Na výzvu súdu adresovanú žalobcovi svoje skutkové tvrdenia zo žaloby doplniť o dôkaz o skutočnej výplate úveru žalovaným, o históriu splácania úveru a vyčíslenie zostatku úveru s prehľadom započítavania jednotlivých splátok a na predloženie dôkazu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca súdu predložil podrobnú špecifikáciu ním uplatňovaného nároku s prehľadom zápočtu jednotlivých splátok a listinu zo dňa 16.10.2012 vystavenú žalobcom a adresovanú žalovaným, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca ako nový veriteľ oznamuje žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.10.2012 a vyzýva žalovaných k úhrade zostatku úveru vo výške 2.565,84 Eur najneskôr do 31.10.2012.

16. Žalovaní sa k žalobe žalobcu nevyjadrili, aj keď žaloba im spolu s prílohami bola doručená do vlastných rúk s výzvou sa k nej vyjadriť.

17. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

18. Konanie vo veci bolo začaté dňa 25.7.2013, teda za účinnosti vtedy platného zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok). Na konanie po 1.7.2016 sa použije nový procesný poriadok daný zákonom číslo 160/2015 Z.z. (ďalej iba C.s.p.) so zachovaním právnych účinkov úkonov, ku ktorým došlo pred 1.7.2016.

19. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

20. V súlade s ustanovením § 297 veta prvá C.s.p. súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a prostredníctvom neho aj samotného žalobcu (§ 110 ods. 1 C.s.p.) a žalovaných.

21. Právny zástupca žalobcu, ktorý termín pojednávania vzal na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 24.10.2016 sa na pojednávanie dostavil. Žalovaní, u ktorých doručenie predvolania na pojednávanie sa podľa § 112 C.s.p. predpokladá dňa 18.11.2016, sa na pojednávanie nedostavili.

22. Podľa § 180 C.s.p. súd uznesením rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaných, lebo pre tento postup sú splnené zákonné podmienky.

23. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 31.1.2006 uzavrela so žalovanými písomnú zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXX, z obsahu ktorej vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), druh úveru spotrebný - bez účelu, s úrokovou sadzbou typu premenlivá 11,10 % p.a. v deň podpisu zmluvy.

24. Žalovaní úver sa zaviazali splatiť mesačnými splátkami po 30,24 Eur (911,- Sk) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.2.2006 a konečnou splatnosťou úveru ku dňu 20.1.2013.

25. V zmluve o splátkovom úvere zmluvné strany konštatujú, že zmluva sa uzatvára podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

28. Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia

29. Zmluva o úvere je typickým obchodnoprávnym vzťahom, tzv. absolútnym obchodom, a preto nehľadiac na povahu zmluvných strán, sa jej uzavretie posudzuje podľa citovaných zákonných

ustanovení Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení ku dňu 16.6.2006, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy), ako to správne tvrdí aj žalobca.

30. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 31.1.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20060413.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v čase uzavretia zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou mohli by vzniknúť pochybnosti o charaktere tejto zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, lebo úverová zmluva nebola v tom čase výslovne zaradená medzi zmluvy spotrebiteľské. Zmluvu na jednej strane uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo 601/B, držiteľka bankovej licencie s predmetom podnikateľskej činnosti, okrem iného aj poskytovanie úverov fyzickým a právnickým osobám, včítane spotrebiteľských úverov, preto pri uzatváraní zmluvy so žalovanou bola v postavení dodávateľa ako ho definuje odsek 2 § 52 Občianskeho zákonníka, lebo Slovenská sporiteľňa, a.s. konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda v postavení spotrebiteľa. Zmluva tak medzi nimi uzavretá je spotrebiteľskou zmluvou a úver na základe nej poskytnutý spotrebiteľským úverom. Ide pritom o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné podmienky individuálne dojednané.

32. Žalobca charakter úveru ako úveru spotrebiteľského síce nepopiera, ale zastáva názor, že úver je možné posudzovať podľa zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nie však podľa ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka.

33. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto podľa žalobcu právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, t. j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. Na podporu svojich záverov žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4.6.2008 v jeho právnej veci sp. zn. 5Obo 56/2007.

34. S týmito závermi žalobcu, aj keď korešpondujú s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozhodnutí, ktoré žalobca cituje na podporu svojej argumentácie, nie je možné súhlasiť. Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že od doby, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky prijal citované rozhodnutie, došlo nielen k zmene judikatúry súdov Slovenskej republiky, ale tiež k zmene legislatívy, ktorá žalobcom prezentovaným záverom nesvedčí.

35. Zákomom číslo 102/2014 Z.z. bolo totiž ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka doplnené treťou vetou v znení: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. (článok II. bod 1) síce s účinnosťou od 1. mája 2014 (čl. XIV. zákona), no zákon č. 102/2014 Z.z. vo vzťahu k článku II. bod 1 nemá prechodné ustanovenie, v dôsledku čoho zásadu v nej vyjadrenú o prednostnom použití ustanovení Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch je nutné použiť aj v prípade, že k právnemu úkonu zakladajúcemu spotrebiteľský vzťah došlo pred 1.5.2014, teda aj na zmluvný vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými založený zmluvou o splátkovom úvere dňa 31.1.2006.

36. Žalobca nepopieral postavenie žalovaných v ich zmluvnom vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako spotrebiteľov, ani spotrebiteľský charakter úveru. Nemôžu preto byť pochybnosti o použití

ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie celej zmluvy, včítane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.

37. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa § 2a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu 31.1.2006, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

39. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (ďalej iba „Smernica“) zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

40. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

41. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

42. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

43. V súlade so zásadami vyjadrenými v ustanovení § 2a ods. 1 v čase uzavretia zmluvy platného zákona č. 634/1992 Zb. a Smernice, súd zmluvu uzavretú dňa 16.6.2006 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou podrobil súdnej kontrole, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako sú vyjadrené predovšetkým v ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzavretia.

44. Podľa § 53 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka vymedzené iba príkladom, čo znamená, že nejde o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť aj iné zmluvné dojednania, pričom základným kritériom je vytvorenie nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

46. Žalobca tvrdí, že žalovaní svoj záväzok vrátiť Slovenskej sporiteľni, a.s. poskytnutý úver nesplnili v lehote jeho splatnosti a doposiaľ majú dlh vo výške najmenej 907,20 Eur.

47. Splnenia dlhu žalovanými sa však domáha spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. tvrdiac, že Slovenská sporiteľňa, a.s. svoju pohľadávku voči žalovaným postúpila na označenú spoločnosť zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 27.9.2012, preto právo domáhať sa splnenia dlhu voči žalovaným prešlo zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na EOS KSI Slovensko, s.r.o., teda žalobcu.

48. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

49. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

50. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

51. Zmluvný vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými má charakter spotrebiteľského úveru, poskytnutého bankou. Už citované ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka síce veriteľovi, ktorým v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa, a.s., umožňuje svoju pohľadávku postúpiť na iného aj bez súhlasu dlžníka, v tomto prípade žalovaných, ale za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka.

52. Podľa ustanovenia § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno, okrem iného pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom (odsek 2 § 525 Občianskeho zákonníka).

53. Súd nezistil, aby postúpeniu pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným.

54. Úver žalovaným bol poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. Bolo preto povinnosťou súdu zisťovať, či obmedzenia pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, navyše v tomto prípade na subjekt nebankový nepozná zákon o bankách (zákon číslo 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov). V tejto súvislosti súd uvádza, že vzhľadom na postavenie žalovaných ako spotrebiteľov, bola daná povinnosť súdu vykonať ex offo súdnu kontrolu zmluvy o úvere, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to napriek nečinnosti žalovaných, lebo pri spotrebiteľských zmluvných vzťahoch má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (porovnaj uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012). Rovnako tak bol súd povinný zisťovať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu, pričom v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007.

55. Podľa § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a

na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>>.

56. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

57. Žalobca svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 27.9.2012 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. nepreukázal predložením samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Spolu so žalobou, ale žalobca súdu predložil list Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovaný žalovaným zo dňa 16.10.2012, z obsahu ktorého vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. podľa § 526 Občianskeho zákonníka ako postupca oznamuje žalovaným ako dlžníkom postúpenie svojej pohľadávky, ktorú má voči žalovaným z úveru podľa zmluvy uzavretej dňa 31.1.2006 a žalovaných vyzýva dlh uhradiť spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkovi. Súd preto o uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 28.3.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, predmetom ktorej bol dlh žalovaných zo zmluvy o úvere, ktorý im bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., nemohol mať pochybnosti.

58. Napriek tomu súd dospel k záveru, že uvedenou zmluvou zo dňa 27.9.2012 nedošlo k prechodu pohľadávky voči žalovaným, úhrada ktorej je predmetom tohto konania, na žalobcu.

59. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, prípadne dôkazy, z ktorých by súd mohol vyvodiť záver, či Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky, ktorú mala proti žalovanej a ktorá bola predmetom postúpenia, postupovala v súlade s už citovaným ustanovením § 89 ods. 1 a § 92 ods. 8 zák. o bankách.

60. V súlade s ustanovením § 181 ods. 2 C.s.p. súd na pojednávaní dňa 24.10.2016 žalobcovi oznámil pochybnosti o jeho aktívnej legitímácii a vyzval žalobcu predložiť dôkazy o naplnení podmienok pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách.

61. Žalobca po tomto upozornení zo strany súdu predložil výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 15.7.2009 adresovanú prvoradej žalovanej Z. Q., z ktorej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala túto žalovanú dodatočne uhradiť omeškané splátky vo výške 127,72 Eur ku dňu 30.6.2009. Žalobca ďalej na pojednávaní prehlásil, že nedisponuje listinou svedčiacou o zosplatnení úveru pred postúpením pohľadávky, napriek tomu je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 zák. v spojení s čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s.

62. Na pojednávaní žalobca predniesol názor, podľa ktorého aj pri nedodržaní podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, došlo by k platnému nadobudnutiu pohľadávky voči žalovaným a v

súlade so zákonom. Poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 zák. o bankách, ktorý umožňuje banke a jej klientovi odchylné dojednania od zákona. Podľa bodu 19.16 všeobecných obchodných podmienok žalovaní súhlasili s tým, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku voči ním bez ohľadu na to, či je budúca, súčasná, podmienená alebo nepodmienená a či banka vznesla v súvislosti s touto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, t. j. výzvu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je dispozitívnym ustanovením, preto v prípade rozporu s týmto zákonným ustanovením, takúto neplatnosť nezakladá.

63. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na komentár k Občianskemu zákonníku z roku 2007 od autora Fekete a taktiež na komentár k Občianskemu zákonníku z roku 2015, autori Štefček, Gula a kolektív.

64. Žalobca ďalej poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 87/04, z ktorého vyplýva, že určitý právny úkon nie je možné považovať za neplatný pre rozpor so zákonom len na základe jeho gramatického výkladu. Je nutné prihliadať aj na účel zákonného ustanovenia. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách nespája nesplnenie podmienok v ňom uvedených s neplatnosťou takého právneho úkonu a ani z dôvodovej správy k zákonu o bankách nevyplýva úmysel zákonodarcu sankcionovať neplatnosťou právny úkon, ak by neboli splnené podmienky v ňom uvedené.

65. Vyslovením neplatnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky dôjde k obmedzeniu autonómie vôle ústavou garantovaného práva žalobcu a jeho právneho predchodcu. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, napríklad rozhodnutie IV. ÚS 362/09, je potrebné chrániť len všetky práva a slobody garantované ústavou pod právami priznanými normami nižšej právnej sily. Tieto ústavné práva a slobody požívajú ochranu, pokiaľ nedôjde k neprimeranému obmedzeniu alebo popretiu iného práva alebo slobody. V danom prípade, ak by súd poskytol ochranu žalobcovi, tak v takom prípade nedôjde k neprimeranému obmedzeniu alebo popretiu žiadneho práva žalovaných.

66. Žalobca práva voči žalovaným nadobudol v dobrej viere. Princíp dobrej viery je jeden zo základných princípov právnej istoty a ako taký požíva právnu ochranu. V tomto smere žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky č. II. ÚS 165/2011 ale aj rozhodnutie NS SR 6Cdo 71/2011.

67. V zmysle rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, v prípadoch, ak je možný výklad zákonného ustanovenia tak, že zakladá neplatnosť právneho úkonu, ale aj výklad, ktorý neplatnosť úkonu nezakladá, súdy sú povinné uprednostniť výklad, ktorý neplatnosť právneho úkonu nezakladá. Poukázal pritom na nález ÚS SR I. ÚS 242/2007 alebo nález ÚS SR I. ÚS 640/2014.

68. Ak sa súd nestotožní s argumentáciou žalobcu, potom žalobca poukazuje na skutočnosť, že predmetom postúpenia boli aj splatné pohľadávky a v takomto prípade nie je možné vysloviť neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky ako celku, ale len tej časti, v ktorej súd dospeje k záveru, že odporuje ustanoveniu § 92 ods. 8 zák. o bankách. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.8.2016 č.k. 11Co 11/2015-177.

69. Žalovaní sa k argumentácii prezentovanej žalobcom nevyjadrili.

70. Súd nespochybňuje právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako poskytovateľa úveru zmluvne s žiadateľom o úver (dlžníkom) upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto právo nakoniec vyplýva aj z už citovaného súdom ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách. Pokiaľ však žalobca právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako postupcu na postúpenie pohľadávky voči žalovaným na neho zakladá na tomto zákonnom ustanovení a čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., v ktorej nielen žalobca, ale aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.8.2016 č.k. 11Co 11/2015-177 vidia dohodu o možnosti Slovenskej sporiteľne, a.s. „kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavky alebo nie voči klientovi na tretiu osobu alebo preniesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu“, v skutočnosti dohodou nie je. Článok 19 bod 19.16 totiž tvorí obsahovú súčasť Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré boli dopredu pripravené Slovenskou sporiteľňou, a.s. pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovaných

akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah. Všeobecné obchodné podmienky včítane textu čl. 19 bod 19.16 preto nie je možné považovať za individuálne dohodnuté. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, oprávňujúcu Slovenskú sporiteľňu, a.s. postúpiť pohľadávku voči žalovaným na žalobcu.

71. Všeobecné obchodné podmienky tvoria obsahovú súčasť samotnej zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými dňa 31.1.2006, v dôsledku čoho text čl. 19 bod 19.16 je treba považovať za zmluvnú podmienku a to podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (už v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku súd konštatoval, že vzťah založený zmluvou uzavretou Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými dňa 31.1.2006 je vzťahom spotrebiteľským, na posúdenie ktorého je treba použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka) neprijateľnou zmluvnou podmienkou už z dôvodu, že nejde o individuálne dohodnutú a ktorú žalovaní museli prijať, ak chceli vstúpiť do zmluvného vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s.

72. Zmluvná podmienka vyjadrená v čl. 19 bod 19.16 navyiac vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov, lebo jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež, žalovaní ako spotrebiteľia už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dávali súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nim ako dlžníkom na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo žalovaní takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostali a postúpiť svoju prípadnú pohľadávku voči banke boli oprávnení iba s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (viď posledná veta čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok).

73. Nemôžu byť potom pochybnosti o tom, že táto zmluvná podmienka je nielen neprijateľná podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ale tiež absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Absolútne neplatná zmluvná podmienka nemôže zakladať akékoľvek právo alebo povinnosť, v dôsledku čoho Slovenskú sporiteľňu, a.s. čl. 19 bod 19.16 neoprávňoval postúpiť pohľadávku voči žalovaným žalobcovi, bez dohody so žalovanými. Nakoniec súd dodáva, že k rovnakým záverom došli aj Okresný súd Žilina vo svojom rozsudku zo dňa 1.3.2016 č.k. 6C 285/2013-172, ktorý rovnakú zmluvnú podmienku vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. určil pre jej neprijateľnosť podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorý na odvolanie ako vecne správny potvrdil Krajský súd v Žiline svojim rozsudkom zo dňa 26.10.2016 č.k. 7Co 270/2016-210.

74. Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere voči žalovaným nemohla postúpiť na žalobcu ani podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a ak tak Slovenská sporiteľňa, a.s. napriek tomu urobila, konala v rozpore s citovaným zákonným ustanovením. Žalobca totiž nielen v samotnej žalobe, ale ani v priebehu celého konania nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky medzi ním a Slovenskou sporiteľňou, a.s. boli naplnené podmienky citovaného zákonného ustanovenia.

75. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách umožňuje banke svoju pohľadávku zo Zmluvy o úvere postúpiť na iného iba za podmienky, že najskôr banka vyzve klienta na úhradu peňažného dlhu, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient svoj peňažný dlh nesplní. Žalobca síce v priebehu konania súdu predložil výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovanú žalovanej v rade prvom zo dňa 15.7.2009, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaná je v omeškaní so splácaním úveru ku dňu 30.6.2009 vo výške 127,72 Eur s príslušenstvom a banka ju vyzýva dlžnú sumu uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy, avšak bez toho, aby preukázal doručenie tejto výzvy, pričom vo vzťahu k žalovanému v rade druhom nepredložil ani len samotnú výzvu.

76. Vzhľadom na uvedené, súdu nezostalo nič iné než konštatovať, že žalobca nepreukázal, aby pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 27.9.2012 uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. a ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným zo zmluvy o splátkovom úvere nimi uzavretej dňa 31.1.2006 boli naplnené podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

77. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

78. Pohľadávka, ktorej úhrady sa žalobca v konaní voči žalovaným domáha, bola na žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. postúpená v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zák. o bankách. V konaní nebolo preukázané, aby k postúpeniu pohľadávky došlo prípadne na základe dohody medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca dňa 27.9.2012 uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. a ktorou, podľa žalobcu, bolo založené jeho vlastníctvo k tejto pohľadávke a tým aj jeho aktívna legitímácia požadovať úhradu pohľadávky žalovanými pred súdom, je pre rozpor so zákonom, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, absolútne neplatnou.

79. Právny úkon, v tomto prípade zmluva o postúpení pohľadávky, postihnutý absolútnou neplatnosťou, je neplatný od samého počiatku, v dôsledku čoho z tohto právneho úkonu nevznikajú žiadne práva ani povinnosti, čo znamená, že k postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu nedošlo a žalobca sa nestal jej vlastníkom. Žalobcovi preto nevzniklo ani právo požadovať od žalovaných úhradu tejto pohľadávky a súd z tohto dôvodu musel žalobu žalobcu, pre nedostatok jeho aktívnej legitímácie, zamietnuť.

80. V súdnej praxi sa v súvislosti s riešenou otázkou pomerne často objavuje argumentácia postupníkov, podľa ktorej vzhľadom na tematické zaradenie ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, skutočnosťami vyplývajúcimi z tohto ustanovenia nie je možné podmieňovať platnosť postúpenia pohľadávky. S takouto argumentáciou však nie je možné súhlasiť.

81. V predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku súd opakovane konštatoval, že pohľadávka, ktorej úhrady sa žalobca žalobou domáha, vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak žalovaní mali pri uzatváraní zmluvy a jej plnení postaviť spotrebiteľa (§ 52 Občianskeho zákonníka). Rovnaké postavenie žalovaní majú aj v samotnom konaní a tak, čo do ich procesných práv a povinností sa na nich vzťahujú osobitné ustanovenia C.s.p. týkajúce sa sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 a násl. C.s.p.).

82. Súd, v prípade sporov, v ktorých na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ, sú obzvlášť povinné starostlivo vyhodnocovať všetky skutočnosti, ktoré bez príslušnej zákonnej úpravy by mohli byť využité v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľovi poskytnúť potrebnú ochranu, v súlade s úpravou jeho postavenia nielen vnútroštátnym právom, ale tiež právom EÚ. V tomto smere súd poukazuje najmä na Smernicu Rady číslo 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá do právneho poriadku Slovenskej republiky bola prevzatá zákonom číslo 150/2004 Z.z. Rovnako poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

83. Práve v tomto duchu je nutné vykladať aj citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách vo vzťahu na obmedzenie možnosti banky postúpiť svoju pohľadávku, ktorú má voči spotrebiteľovi, na inú osobu.

84. Zákonodarca ustanovenie § 92 ods. 8 zaradil do Štrnástej časti zákona o bankách upravujúcej ochranu klientov banky a bankové tajomstvo (§ 89 a násl.). Z obsahu tejto časti zákona vyplývajú predovšetkým povinnosti banky pri nakladaní s informáciami, ktoré získa pri styku so svojimi klientmi, včítane informácií, ktoré banka získa pri poskytovaní úverov, nesporne aj úverov spotrebiteľských. Ustanovenia zákona sú zamerané tak na úpravu povinnosti banky vo vzťahu k možnému protiprávnemu konaniu klientov banky aj na ochranu údajov, okrem iného, o ich majetkových pomeroch, včítane ochrany pred neoprávneným zverejňovaním takýchto informácií. K tomuto účelu slúži aj ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách, ktoré má zabrániť banke poskytnúť tretej osobe informácie, že klientovi bol poskytnutý úver i jeho podmienky, teda informácie, ktoré sú súčasťou informácií o jeho majetkových pomeroch a to bez toho, aby s poskytnutím takýchto informácií klient súhlasil a bez jeho súhlasu, len z dôvodov na strane klienta, t. j. iba v prípade, ak klient poruší zmluvné podmienky, keď napriek písomnej výzve zo strany banky, neplní svoje povinnosti poskytnutý úver splácať a naďalej je v omeškaní, najmenej po dobu 90 dní.

85. Nemôžu byť pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov (čl. 19 ods. 3 Ústavy) v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka včítane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti nie je ani skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.) zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nesporne v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu ktorú, ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkovi.

86. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 veta tretia Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

87. K argumentácii žalobcu produkovanej ním na pojednávaní súd uvádza, že táto je zhodná s argumentáciou Krajského súdu v Prešove v jeho rozsudku zo dňa 25.8.2016 č.k. 11Co 11/2015-177. Súd už v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku zaujal stanovisko k záveru o práve Slovenskej sporiteľne, a.s. postúpiť pohľadávku voči žalovaným na žalobcu a žalovaných uzavretú podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách v čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. K ďalším častiam argumentácie žalobcu, ktorú s najväčšou pravdepodobnosťou čerpal z citovaného rozsudku Krajského súdu v Prešove, súd považuje za potrebné uviesť.

88. Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.8.2016 č.k. 11Co 11/2015-177 s danou argumentáciou a ďalším výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, v ktorej sa žalobca opiera, je v rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach ojedinelý, lebo prevažuje názor, podľa ktorého pre platné postúpenie pohľadávky sa v takýchto prípadoch vyžaduje splnenie podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách. Tak napríklad ten istý súd vo svojom rozsudku sp. zn. 21Co 5/2016 zo dňa 27.10.2016 okrem iného judikoval: „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primárne ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v Občianskom zákonníku“. Podmienky stavené v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Ich splnenie preukazuje ten, kto tvrdí, že mu pohľadávka bola postúpená.

89. V zmysle uvedeného tak žalobca bol povinný preukázať, že Slovenskou sporiteľňou, a.s. mu bola postúpená pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

90. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca nepreukázal ani len doručenie výzvy žalovaným ako dlžníkom, nemôžu byť pochybnosti o tom, že ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu, pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia nebola splatná. Žalobca totiž sám súdu predložil svoj list zo dňa 16.10.2012, ktorým žalovaným oznamuje predčasnú splatnosť zostatku im poskytnutého úveru Slovenskou sporiteľňou, a.s. a to ku dňu 16.10.2012 (k postúpeniu pohľadávky pritom došlo dňa 27.9.2012). Slovenská sporiteľňa, a.s. tak na žalobcu postúpila ešte neplatnú pohľadávku, čím došlo nielen k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, ale tiež ustanovenia § 3 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky sa stal správcom úveru, ktorý bol poskytnutý žalovaným bankou a v rozpore s citovaným ustanovením aj nositeľom práv a povinností, ktoré môže mať iba subjekt s bankovým povolením (ako vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobca pritom poskytovanie úverov nemá v predmete svojej podnikateľskej

činnosti a nie je ani držiteľom bankového povolenia). Aj toto zistenie nesporne vyvoláva absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 27.9.2012 uzavretej medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. podľa § 39 Občianskeho zákonníka a tým aj nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

91. Z uvedeného dôvodu súd preto žalobu žalobcu zamietol. Nepovažuje pritom za potrebné sa podrobnejšie zaoberať argumentáciou žalobcu prednesenou na pojednávaní, najmä tej časti, ktorá sa týkala výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, vzhľadom na stanovisko súdu prezentované v dôvodoch tohto rozsudku. Dodáva iba, že nepopiera výkladové princípy zákonných ustanovení tak ako vyplývajú z rozhodnutí Ústavného súdu, či už Slovenskej republiky alebo Českej republiky a práve naopak pri ich použití v konkrétnom prípade dospel k záveru, podľa ktorého nespĺnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť právneho úkonu, ktorým banka postupuje svoju pohľadávku na iný subjekt, najmä nebankový subjekt.

92. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. Žalovaní boli v spore v celom rozsahu úspešní, preto im proti v spore neúspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania v plnom rozsahu.

93. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.